

Enid Blyton
Ініг Брайтон

КАПОСНЕ ДІВЧА

ЕЛІЗАБЕТ СТАЄ СПОСТЕРІГАЧЕМ

ХАРКІВ
«ФІЛІО»
2026

РОЗДІЛ 1

Арабелла приходить, щоб залишитися

Посеред Різдвяних канікул мати здивувала Елізабет. Різдво вже минуло, і Елізабет побувала на пантомімі, в цирку і на трьох вечірках. Тепер вона почала чекати з нетерпінням повернення до школи. Сумно бути наодинці з собою, коли вона звикла жити зі стількома дівчатками та хлопчиками у Вайтліфській школі. Їй бракувало їхнього сміху та балачок, веселощів та ігор, часу, який вони разом проводили.

— Мамо, я люблю бути вдома, але я сумую за Кетлін, Беліндою, Норою, Гаррі, Джоном і Річардом, — сказала вона. — Джоан уже приходила сюди, щоб побачитися зі мною раз чи двічі, але тепер у неї в гостях двоюрідна сестра, і я не очікую, що побачу її ще в ці канікули.

Тоді мама й здивувала Елізабет.

ЕЛІЗАБЕТ СТАЄ СПОСТЕРІГАЧЕМ

— Ну, — сказала вона, — я знала, що тобі буде сумно, — тому домовилася, щоб дехто прийшов і склав тобі компанію протягом останніх двох тижнів цих канікул, Елізабет.

— Мамо! А хто має прийти? — запитала Елізабет. — Це хтось, кого я знаю?

— Ні, — відповіла мати. — Це дівчинка, яка піде до школи Вайтліф наступного семестру, — дівчинка на ім'я Арабелла Баклі. Я впевнена, тобі вона сподобається.

— Розкажи мені про неї, — попросила Елізабет, яка все ще була дуже здивована. — Чому ти не розповіла мені про це раніше, мамо?

— Ну, це було вирішено поспішно, — сказала мати. — Ти знаєш місіс Пітерс, чи не так? У неї є сестра, яка має поїхати в Америку, і вона не може взяти Арабеллу з собою. Тому хоче віддати дитину в пансіон на рік, можливо, і на довше.

— І вона обрала школу Вайтліф! — сказала Елізабет. — Ну, це найкраща школа в усьому світі, як на мене!

АРАБЕЛЛА ПРИХОДИТЬ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ

— Це те, що я сказала місіс Пітерс, — промовила мати. — А вона переказала своїй сестрі — і місіс Баклі одразу пішла до директорок, міс Белль і міс Бест...

— Красуня і звір, — сказала Елізабет з посмішкою.

— І було домовлено, що Арабелла піде до Вайтліфу цього семестру, — вела далі мати. — Оскільки місіс Баклі мала поїхати до Америки майже одразу, я запропонувала привезти Арабеллу до нас — щоб у тебе була компанія і щоб ти могла розповісти їй трохи про Вайтліф.

— Мамо, я сподіваюся, вона хороша дівчинка, — сказала Елізабет. — Буде весело провести канікули з кимось, кого я люблю, але жахливо, якщо це буде хтось, хто мені не подобається.

— Я бачила Арабеллу, — сказала мати. — То дуже гарна дівчинка з не менш гарними манерами, до того ж вишукано вбрана.

— О, — сказала Елізабет, яка часто була неохайно одягнена й іноді була занадто нетерплячою для хороших манер. — Мамо, мені не здається, що це

ЕЛІЗАБЕТ СТАЄ СПОСТЕРІГАЧЕМ

гарна компанія для мене. Зазвичай дівчатка, які чудово одягнені, не дуже вправні в іграх і все таке.

— Ну, ти побачиш, — сказала мати. — У будь-якому разі вона приїде завтра — тож зустринь її щиро і розкажи їй якнайбільше про Вайтліф. Я впевнена, що їй сподобається.

Елізабет не могла дочекатися, коли Арабелла приїде, навіть якщо вона й могла виявитися занадто милою дівчинкою, як то кажуть, у «рожевому платтячку». Вона принесла квіти в кімнату своєї нової подруги та поклала поруч із ліжком деякі зі своїх улюблених книг.

«Буде весело розповісти комусь про Вайтліфську школу, — подумала Елізабет. — Я так пишаюся Вайтліфом. Я вважаю цю школу дивовижною. І найголовніше — мене обрано спостерігачем у наступному семестрі!»

Нетерплячу, гарячу Елізабет насправді обрали на посаду спостерігача на майбутній семестр. Це був великий сюрприз для неї, і то, мабуть, була найщасливіша подія в усьому її житті. Вона часто думала про це під час канікул і планувала, якою

АРАБЕЛЛА ПРИХОДИТЬ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ

доброю, відповідальною і мудрою вона буде наступного семестру.

«Жодної сварки з кимось — ні поганого настрою, ні дурних спалахів гніву!» — казала Елізабет подумки.

Вона дуже добре знала свої власні вади. Звичайно, всі діти у Вайтліфі знали свої вади, адже це була частина правил школи, що кожна дитина має бути обізнана зі своїми вадами — і як можна допомогти комусь, якщо ці вади не відомі?

Наступного дня Елізабет спостерігала з вікна за приїздом Арабелли. Надвечір перед їхнім будинком нарешті зупинився великий автомобіль. Шофер вийшов і відчинив двері — з авто показалася дівчинка, яка більше була схожа на маленьку принцесу, ніж на школярку!

— О Боже, — сказала Елізабет собі й згадала свою шкільну спідницю темно-синього кольору з яскраво-жовтим значком. — О Боже! Я ніколи не зможу бути такою, як Арабелла!

Арабелла була одягнена в красиве синє пальто з білим хутряним коміром. Вона носила білі хутряні

ЕЛІЗАБЕТ СТАЄ СПОСТЕРІГАЧЕМ

рукавички та круглу білу хутрянку шапку на своїх світ-
лих кучерях. Її очі були дуже сині, а вії — темні, під-
кручені вгору. Рожево-біле обличчя мало дещо гор-
довитий вигляд, коли вона вийшла з машини. Вона
дивилася на будинок Елізабет, ніби їй він не дуже
сподобався.

Шофер натиснув на дверний дзвінок і поставив
валізу та сумку на сходах. Елізабет збиралася побіг-
ти вниз і щиро привітати Арабеллу. Вона вирішила
називати її Белла, бо вважала, що Арабелла — то
дещо дурненьке ім'я, — як ім'я ляльки. Але якось їй
не хотілося називати її Беллою зараз.

«Що ж, судячи з усього, «Арабелла» більше па-
сує їй, — подумала Елізабет. — Вона дещо схожа на
ляльку зі своїми золотистими кучерями та синіми
очима, чудовим пальтом і капелюшком. Не впевне-
на, що вона мені подобається. Насправді я думаю,
що трохи боюсь її!»

Це було дивно, бо Елізабет майже ніколи не бо-
ялася нічого і нікого. Але вона ніколи раніше не зу-
стрічала когось схожого на Арабеллу Баклі.

АРАБЕЛЛА ПРИХОДИТЬ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ

«Хоча вона не старша за мене, вона має досить дорослий вигляд і ходить, як доросла, і я впевнена, що говорить також, як доросла! — подумала Елізабет. — Ох, я зовсім не хочу йти з нею знайомитися».

Тому вона не пішла. Арабелла відчинила двері, а потім місіс Аллен, мати Елізабет, поспішно підійшла, щоб привітати гостю. Вона поцілувала Арабеллу і запитала, чи була вона втомлена подорожжю.

— О ні, дякую, — відповіла Арабелла чітким рівним голосом. — Наша машина дуже зручна, і я мала багато бутербродів, щоб перекусити на половині шляху сюди. Дуже мило з вашого боку прийняти мене тут, місіс Аллен. Я чула, що у вас є дочка приблизно мого віку.

— Так, — сказала місіс Аллен. — Елізабет мала б бути тут, аби привітати тебе. Вона сказала, що буде. Елізабет! Елізабет, де ти? Арабелла вже тут.

Отже, Елізабет мусила піти вниз. Вона побігла вниз сходами, як завжди, по дві сходинки за раз, приземлившись із глухим стукотом унизу. Вона

ЗМІСТ

Вступ	3
<i>Розділ 1. Арабелла приходить, щоб залишитися</i>	5
<i>Розділ 2. Знову до Вайтліфу</i>	16
<i>Розділ 3. Четверо новачків</i>	27
<i>Розділ 4. Шкільні збори</i>	39
<i>Розділ 5. Арабелла потрапляє в біду</i>	50
<i>Розділ 6. Арабелла подає скаргу</i>	61
<i>Розділ 7. Арабелла на шкільних зборах</i>	73
<i>Розділ 8. Елізабет розставляє пастку</i>	84
<i>Розділ 9. Елізабет шокована</i>	94
<i>Розділ 10. Жахлива сварка</i>	104
<i>Розділ 11. Фокуси Джуліана</i>	114
<i>Розділ 12. Елізабет в опалі</i>	124
<i>Розділ 13. Секрет Арабелли</i>	134
<i>Розділ 14. Порошок для чхання</i>	144
<i>Розділ 15. Емоційні збори</i>	154

<i>Розділ 16.</i> Елізабет зустрічає Вільяма та Ріту... 164
<i>Розділ 17.</i> Добре на душі! 174
<i>Розділ 18.</i> Кумедний Джуліан 184
<i>Розділ 19.</i> У Джуліана — шок 194
<i>Розділ 20.</i> Джуліан дає урочисту обіцянку 205
<i>Розділ 21.</i> Мартін дивує Елізабет 215
<i>Розділ 22.</i> Мартін — це справжня загадка!..... 226
<i>Розділ 23.</i> Шкільний матч та інші заняття..... 237
<i>Розділ 24.</i> Мартін отримує шанс..... 248
<i>Розділ 25.</i> Пригода Елізабет..... 258
<i>Розділ 26.</i> Щасливий фінал..... 269
<i>Бонус від Інід Блайтон..... 279</i>